నీ మనసు నాకు తెలుసు !

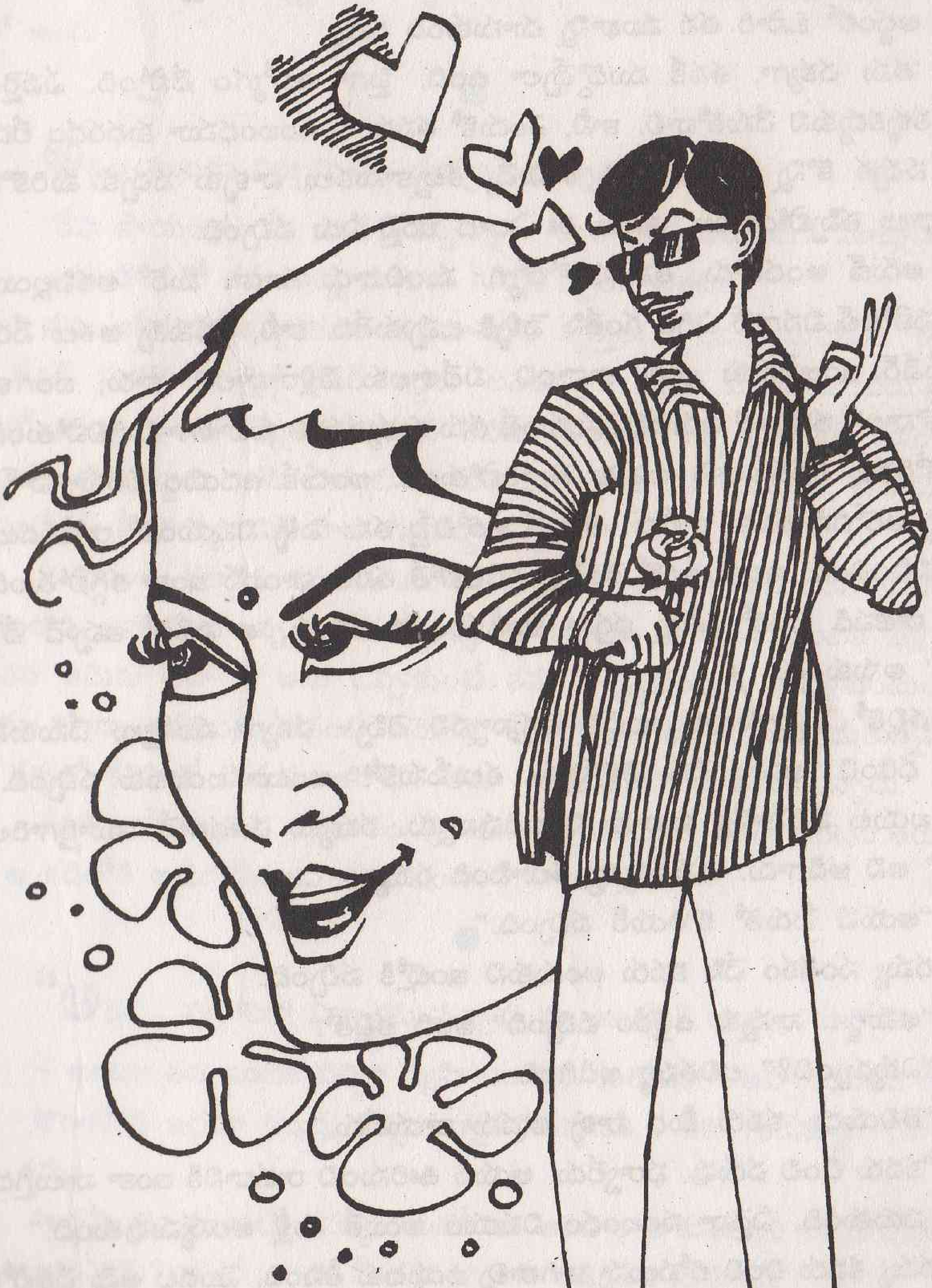

రమ్య చేతికి వాచీ కట్టుకుని టైమ్ చూసింది...

అయిదు గంటలు చూపిస్తోంది వాచీ!

ఆమెకు క్రితంరోజు అరుణ్ చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి...

"రమ్యగారూ! నేను మిమ్మల్ని మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను. మీకిష్టమైతే మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. మీరు బాగా ఆలోచించి మీ సమాధానం రేపు సాయంత్రం

తెలియజేయండి. రేపు సాయంత్రం నేను మున్సిపల్ పార్క్‌లో ఆరు నుంచి ఏడు గంటల వరకూ మీకోసం ఎదురుచూస్తాను. నా ప్రేమను అంగీకరించే పక్షంలో మీరు అక్కడికి వస్తారు. మీరు రాకుంటే నా ప్రేమను మీరు అంగీకరించలేదని భావిస్తాను."

అద్దంలో ఓసారి తన ముఖాన్ని చూసుకుంది రమ్య.

'తను చక్కగా, తనకే ముద్దొచ్చేలా ఉంది. పైగా ఉద్యోగం చేస్తోంది. ఎవరైనా తనను కళ్ళకద్దుకుని చేసుకోవాలి. కానీ, ఎందుకో తనకు ఏ సంబంధమూ కుదరడం లేదు. తనకు నచ్చక కొన్ని సంబంధాలు, తామిచ్చే కట్నకానుకలు వాళ్ళకు నచ్చక మరికొన్ని సంబంధాలు తప్పిపోయాయి. తనకు ఈ ఏడాది ఇరవై ఏడు వచ్చింది.

అరుణ్ అందగాడు, తన సహోద్యోగి. మంచివాడు కూడా. మరో ఆడపిల్లయితే అతని ప్రపోజల్ వినగానే ఎగిరి గంతేసి పెళ్ళికి ఒప్పుకునేది. కానీ, తనకున్న ఆశలు వేరు. ఓ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీరుకు భార్య కావాలని, విదేశాలకు వెళ్లిరావాలని, కారు, బంగళా, నగలు కొనాలని తన ఆశ! అరుణ్‌ని చేసుకుంటే తను మధ్యతరగతి మహిళగా మిగిలిపోతుంది. చాలా కోరికలు తీరకుండానే బ్రతుకు తెల్లారిపోతుంది. అందుకే ఉదయం వరకూ పార్క్‌కి వెళ్లాలన్న ఆలోచన తనకు రాలేదు. తర్వాత ఆలోచిస్తే తను పెళ్ళి విషయంలో రాజీపడటం మంచిదనిపించింది. ఇలాగే ఇంకో రెండేళ్లు గడిచిపోతే తనకు ఛాయిస్ ఇంకా తగ్గిపోతుంది. తర్వాత రాజీపడి ఎవరో ఒకర్ని భర్తగా అంగీకరించక తప్పదు. ఆ పనేదో ఇప్పుడే చేస్తే మంచిది' అనుకుంది.

తల్లితో స్నేహితురాలి ఇంటికి వెళ్తున్నానని చెప్పి- చక్కగా ముస్తాబు చేసుకుని, చెప్పులు ధరించి "అమ్మా! నేను వెళ్లొస్తాను. తలుపేసుకో!" అంటూ బయటకు వచ్చింది.

బయట పదిహేనేళ్ల కుర్రాడు నిలబడివున్నాడు. రమ్యను చూడగానే "మూర్తిగారిల్లు ఇదేనా?" అని అడిగాడు. అవునన్నట్టు తలూపింది రమ్య.

"ఆయన పేరుతో కొరియర్ వచ్చింది."

రమ్య సంతకం చేసి కవరు అందుకుని ఇంట్లోకి వచ్చింది.

"అమ్మా... నాన్నకు ఉత్తరం వచ్చింది" అంది తల్లితో.

"ఎక్కడ్నుంచి?" లలితమ్మ అడిగింది.

"తెలియదు. కవరు మీద వాళ్ళ అడ్రసు రాయలేదు."

"కవరు చించి చదువు. ఫర్వాలేదు. ఆయన ఊరినుంచి రావడానికి ఇంకా నాలుగైదు రోజులు పడుతుంది. ఏదైనా సంబంధం విషయం అయితే మళ్లీ ఆలస్యమవుతుంది."

రమ్య కవరు చించి లోపలున్న కాగితాల్ని బయటకు తీసింది. మొదట ఆమె చేతిలోకి ఓ ఫోటో వచ్చింది. అందమైన యువకుడి ఫోటో అది. తర్వాత బయోడేటా, ఉత్తరం కనిపించాయి.

ఉత్తరం చదవసాగింది రమ్య. అబ్బాయి తండ్రి బద్రీనాథ్ రాసిన ఉత్తరమది. 'తన కొడుకు కిరణ్ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీరని, జీతం నెలకు డెబ్బైవేలని, త్వరలో అమెరికాకు వెళ్లబోతున్నాడని, రమ్యను కిరణ్ ఓ ఫంక్షన్‌లో చూశాడని, అతనికి రమ్య ఎంతో నచ్చిందని, మంచిరోజు చూసి చెబితే వచ్చి నిశ్చితార్థం చేసుకుంటామనీ' రాశారు.

రమ్య ఆనందానికి అవధులు లేకుండాపోయింది. లలితమ్మ కూడా ఎంతో సంతోషించింది.

రమ్య వాచీ తీసి అల్మైరాలో పెట్టి తన గదిలోకి నడిచింది. ఆమె చేతిలో కిరణ్ ఫోటో ఉంది.

●

అద్దం ముందు నిల్చుని తల దువ్వుకుంటున్నాడు అరుణ్.

"రేపు సాయంత్రం మీ ఇంటికి వస్తున్నాను. మీతో కాస్త పర్సనల్‌గా మాట్లాడాలి." – సుహాసినితో తను అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి అతనికి.

తను ఆఫీసులో అత్యధికంగా అభిమానించే వ్యక్తులు... రమ్య, సుహాసిని. రమ్యది సాఫ్ట్ నేచర్. సుహాసినిది మైల్డ్ నేచర్. ఇద్దరూ అందగత్తెలే. తనకు మొదట పరిచయమైంది రమ్యతో కాబట్టి ఆమెతో స్నేహం ఎక్కువ తనకు. అందుకే పెళ్ళి ప్రపోజల్ ముందుగా రమ్య ముందు పెట్టాడు. ఆమె పార్కుకు రాకపోవడంతో చాలా నిరాశపడ్డాడు. ఆమెను తన మనసులోంచి తీసివెయ్యడానికి చాలా కష్టపడ్డాడు.

నెలరోజుల తర్వాత తను మామూలు మనిషయ్యాడు. అప్పుడే సుహాసినిని తన జీవితంలోకి ఆహ్వానించాలన్న ఆలోచన వచ్చింది. ఇప్పుడు సుహాసిని ఇంటికి వెళ్లి తన ఆలోచన ఆమెకు చెప్పాలి. ఆమె ఒప్పుకుంటే తను అదృష్టవంతుడే. ఒప్పుకుంటుందన్న నమ్మకం కూడా తనకుంది. తనంటే ఆమె చూపే గౌరవం, తనతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళలో కనిపించే మెరుపు, ఆరాధన తను గమనించకపోలేదు' అనుకున్నాడు.

చేతికి వాచీ కట్టుకుని గది తాళం వేసి బయటకు నడిచాడు. రెండు గంటల తరువాత మళ్లీ ఆ గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు సంతోషంగా.

●

"అరెం... సుహాసినీ! ఎన్నాళ్లకు వచ్చావు మా ఇంటికి? రారా... కూర్చో!"

– అంటూ తన ఇంటికి వచ్చిన స్నేహితురాలిని సంతోషంగా ఆహ్వానించింది రమ్య.

కొంతసేపు ఇద్దరూ కబుర్లు చెప్పుకున్నాక "సుహాసినీ... నీకో గుడ్‌న్యూస్ చెప్పాలి!" అంది రమ్య.

"అర్థమైంది. కంగ్రాట్స్ రమ్యా! ఇంతకీ ఈ అందాల రాకుమారిని చేసుకోబోయే ఆ యువరాజు ఎవరు? ఫోటో ఉందా నీ దగ్గర?" అని అడిగింది సుహాసిని.

రమ్య టేబుల్ సొరుగు లాగి, అందులోంచి ఫోటో తీసి సుహాసినికి ఇచ్చింది. ఫోటో చూసిన సుహాసిని షాక్ తిన్నదానిలా ముఖం పెట్టడం చూసి–

"ఏయ్ం... సుహాసినీ! ఏమైంది నీకు?" అంది రమ్య ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

సుహాసిని తేరుకుని, "అబ్బం... ఎంత అందంగా ఉన్నాడే?! అతని అందం చూసి కళ్ళు తిరిగాయి!" అంది నవ్వుతూ.

"మీ అరుణ్ మాత్రం అందగాడు కాదా?!"

"అవుననుకో! ఇంతకీ... అబ్బాయి నిన్ను చూశాడా? అసలు పెళ్ళిచూపులు ఎప్పుడు, ఎక్కడ జరిగాయి?"

"మా ఇంట్లోనే జరిగాయి... వారంరోజుల క్రితం! వెంటనే తాంబూలాలు కూడా ఇచ్చిపుచ్చుకున్నాం."

"ఆయన ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నారు?"

"సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీరు."

"వెరీగుడ్! అనుకున్నది సాధించావు. పెళ్ళెప్పుడు?"

"ఫిబ్రవరి ఆరున!"

"బాప్‌రే... నా పెళ్ళి కూడా ఆరోజే కదే! నీ పెళ్ళి నేను చూడలేనా?" బాధగా అంది సుహాసిని.

"చూడగలవు."

"ఎలా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సుహాసిని.

"సి.డి. ప్లేయర్‌లో నా పెళ్ళి సి.డి. పెట్టి!"

ఫక్కున నవ్వేసింది సుహాసిని.

●

తన పెళ్ళయిన వారంరోజుల తర్వాత ఓరోజు అరుణ్‌తో- "మీతో ఓ విషయం చెప్పాలి!" అంది సుహాసిని.

"చెప్పు!"

"మీరు రమ్యపై మనసు పడ్డారని నాకు తెలుసు. ఏదో ఒకరోజు ఆమెతో పెళ్ళి ప్రస్తావన తెస్తారని కూడా తెలుసు. కానీ, రమ్య మీ గురించి చాలా చులకనగా మాట్లాడేది. పైగా, కాబోయే భర్త విషయంలో ఆమె ఆశలు ఎక్కడో ఉండేవి. 'ఏ దిక్కూ లేకపోతే అక్కమొగుడే దిక్కు!' అన్నట్లు మరే సంబంధం దొరక్కపోతే అప్పుడు అరుణ్ గురించి ఆలోచిస్తాను. ప్రస్తుతానికి నేను కోరుకునేది అమెరికా మొగుణ్ని!' అనేది.

మీ గురించి ఆమె అలా మాట్లాడితే నేను చాలా బాధపడేదాన్ని. ఎందుకంటే మీరంటే నాకు ఎంతో ఇష్టం కనుక. ఒకవేళ ఆమె మీ ప్రేమను అంగీకరించినా మీరు ఆమెతో ప్రశాంతంగా జీవించలేరనిపించేది.

ఓరోజు రమ్య నాకు ఫోన్ చేసి, మీరు ఆమె నిర్ణయం కోసం పార్కులో ఎదురు చూస్తారని, తాను కాబోయే భర్త విషయంలో రాజీపడి మీ ప్రపోజల్‌ని 'ఓ.కే.' చేయబోతున్నానని చెప్పింది.

నాకు మీ జీవితం అశాంతిపాలు కాకుండా కాపాడాలనిపించింది. నాకోసం వచ్చి జాతకాలు కలవక వదులుకున్న సంబంధాల తాలూకు ఫోటోల్లోంచి ఓ అందమైన అబ్బాయి ఫోటో ఎన్నుకుని, వరుడి తండ్రి రాసినట్లు ఓ ఉత్తరం కంప్యూటర్‌లో టైప్ చేసి- ఉత్తరాన్నీ, ఫోటోను నాకు తెలిసిన కొరియర్ అబ్బాయి ద్వారా రమ్యకు పంపాను. నేను ఊహించినట్లే ఆ ఉత్తరం చూడగానే రమ్య తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుంది.

అటువంటి 'ఫికిల్ మెంటాలిటీ' ఉన్న రమ్య నుంచి మిమ్మల్ని రక్షించానన్న తృప్తి నాకు కలిగింది. తర్వాత కొద్దిరోజులకు మీరు నాతో పెళ్ళిప్రపోజల్ తెచ్చారు. ఇది నేను ఊహించని విషయం. ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చిన విషయం కూడా..."

అరుణ్ ఆసక్తిగా వింటూండటం గమనించి, చెప్పడం కొనసాగించింది.

"నేను రమ్యకు ఫోటో పంపిన విషయం మీతో పెళ్ళికి ముందే చెబుదామనుకున్నాను. అయితే అప్పటికి మీతో అంతగా చనువు లేకపోవడంతో చెప్పడానికి భయపడ్డాను. అయితే తప్పు చేసిన భావన నా నుంచి పోవాలంటే మీతో జరిగిన విషయం చెప్పడమే మంచిదని పించింది. మీ జీవితం హాయిగా సాగిపోవాలనే తపనతో అలా చేశానే తప్ప మిమ్మల్ని ఆమె నుంచి లాక్కోవడానికి మాత్రం నేనా పని చేయలేదు... నన్ను నమ్మండి!" అంది కన్నీళ్లతో.

"ఏయ్ఁ... ఎందుకా కన్నీళ్లు? నీ మనస్తత్వం నాకు తెలియదా? నా సుఖసంతోషాల కోసం ఇంతగా తపించే వ్యక్తి భార్యగా దొరకడం నా అదృష్టం కాదూ!" అన్నాడు ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుంటూ.

గువ్వలా అతని కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది సుహాసిని. కొద్దిక్షణాల తర్వాత అతని కౌగిలి విడిపించుకుంటూ-

"అయితే నాకు అత్యంత ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించిన విషయం ఒకటుంది!" అంది.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు అరుణ్.

"నేను ఎవరి ఫోటోనైతే రమ్యకు పంపానో అతనితోనే ఆమెకు పెళ్ళి జరిగింది. ఇది ఎలా సాధ్యమైందో నాకు అర్థంకాలేదు."

"అది నావల్ల సాధ్యమైంది!"

"మీ వల్లా? ఎలా?" అంది సుహాసిని ఆశ్చర్యంగా.

"నా ప్రపోజల్‌కు రమ్య 'నో' చెప్పాక కూడా నేను ఆమెతో ఎప్పటిలా స్నేహంగా ఉండసాగాను. పెళ్ళంటే ఎవరి ఆశలు, ఆలోచనలు వారికుంటాయి. కాబట్టి నేను ఆమెపై ద్వేషాన్ని గానీ, అయిష్టాన్ని గానీ పెంచుకోలేదు. ఒకరోజు ఆమె ఇంటికి వెళితే ఓ అబ్బాయి ఫోటో చూపి- తనతో నిశ్చితార్థం చేసుకోవడానికి ఆ అబ్బాయి తన తల్లిదండ్రులతో వస్తున్నట్లు చెప్పింది. కొద్దిరోజుల తర్వాత చెన్నైలో ఓ పెళ్లిలో ఆ అబ్బాయి నాకు కనిపించాడు. అతన్ని రమ్య విషయం అడిగితే... ఆమె ఎవరో తనకు తెలియదనీ, ఆమె సంబంధం తమ దృష్టికి రాలేదని, తిరుపతి నుంచి 'సుహాసిని' అనే అమ్మాయి సంబంధం మాత్రం వచ్చిందనీ, జాతకాలు కలవకపోవడం వల్ల ముందుకి వెళ్లలేకపోయామని ఆ అబ్బాయి చెప్పాడు. నాకు జరిగింది చూచాయగా అర్థమైంది. అతనితో రమ్య అందం గురించి చెప్పి ఆమెను చూసేందుకు ఒప్పించాను. నా ప్రయత్నం వల్ల వాళ్ళు ఒకరినొకరు చూసుకోవడం, నచ్చి పెళ్ళి చేసుకోవడం జరిగింది. నీవల్ల రమ్యకు తను కోరుకున్న సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్ భర్తగా దొరికాడు..." అన్నాడు అరుణ్ నవ్వుతూ.

"మరి, మీరు తన పెళ్ళి విషయంలో సహాయం చేశారని రమ్య నాకెప్పుడూ చెప్పలేదు!" అంది బాధగా సుహాసిని.

"కొంతమందికి తాము ఫలానా వ్యక్తి నుంచి సహాయం పొందామని చెప్పుకోవడం ఇష్టం వుండదు. ఇంకొందరు తాము ఇతరులకు చేసిన సహాయం గుర్తుంచుకుంటారు గానీ, ఇతరుల నుంచి తాము పొందిన సహాయాలను గుర్తుంచుకోరు. అయితే అవన్నీ పట్టించుకోకుండా ఎవరికైనా సహాయం చేసే అవకాశం మనకు వస్తే గుర్తింపు కోసం ఎదురుచూడకుండా మనకు చేతనైంది సంతోషంగా చెయ్యాలి..."

భర్త వైపు ప్రశంసాపూర్వకంగా చూసి, "రమ్య పెళ్ళికి సూత్రధారి మీరేనన్న విషయం కనీసం మీరైనా నాతో ఎందుకు చెప్పలేదు?" అంది సుహాసిని.

"చెప్పేవాణ్ణే! కానీ, నువ్వు రమ్యకు కిరణ్ ఫోటో ఎందుకు పంపావో తెలుసుకోవాలన్న ఆసక్తి నాలో ఉంది. ఏదో ఒకరోజు నువ్వు చేసింది నాతో చెబుతావన్న నమ్మకం కూడా ఉండింది. నువ్వు చెప్పాక నేను చేసింది నీకు చెబుదామనుకున్నాను..."

"రమ్యను ఆరోజు పార్క్‌లో మిమ్మల్ని కలుసుకోకుండా ఆపాను గానీ, తర్వాత 'ఓ జంటను విడదీసిన పాపం నాకొస్తుంది కదా!' అని బాధపడ్డాను. రమ్యకు కిరణ్‌తో పెళ్ళి కుదిరిందని తెలిసి ఎంతో సంతోషపడ్డాను. నా మనసులోని బాధను దూరం చేసిన వ్యక్తి నా భర్తే కావడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది..." అంది సుహాసిని.

"నా స్నేహితురాళ్ళ సుఖసంతోషాల కోసం నా మనసుకు నచ్చిన పని నేను చేశాను. కానీ, నా సుఖసంతోషాల కోసం నీ మనసుకు నచ్చని పని నువ్వు చేశావు. కాబట్టి నువ్వే గ్రేట్!" అన్నాడు అరుణ్ నవ్వుతూ.

●

'ఆంధ్రభూమి' వారపత్రిక' ... 15 జూన్' 2006

కథా నిలయం
6025
శ్రీకాకుళం

తమ రచనలను పుస్తకరూపంలోకి తీసుకురావాలన్న ఆసక్తి, అభిలాష
ఉండికూడా ప్రచురణకి అయ్యే ఖర్చుని చూసి వెనుకంజ వేస్తున్న
వర్ధమాన, అనుభవజ్ఞులైన రచయితలకు ప్రచురణ వ్యయంలో వెసులుబాటును కల్పిస్తూ...

జయంతి పబ్లికేషన్స్

రూపొందించిన ప్రచురణ విధానాల గురించిన పూర్తి వివరాల కోసం
రూ॥ 5/- స్టాంపు అంటించిన కవరును జతపరచి మా అడ్రసుకి వ్రాయండి.